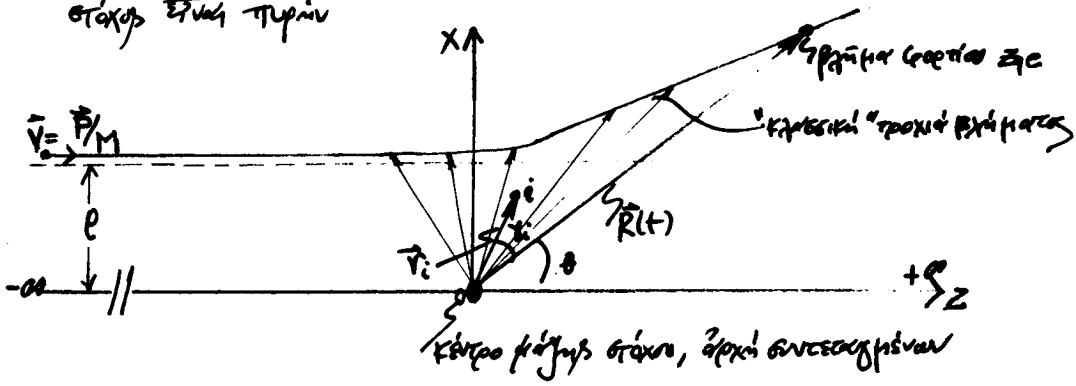

3. Διέγερση κατά Coulomb

Θα εφαρμόσουμε τώρα τα αποτελέσματα της χρονικώς εξαρτημένης θεωρίας διαταρήσεως (κί εϊδικότερα είν σχετ (Δ9')) γι να μελετήσουμε τα αποτελέσματα "παγκόσμιου" πεδίου Coulomb επί διεσπάρει ωσπίματος θορυβερμένων σωρααδίων, π.χ. πυρήνων ή ατόμων ή και μορίων. Θεωρούμε σωρααδίο φορτίου Ze (ρνήμα) δρμής P και παράμετρο "εϊσοδοχής" p (impact parameter, ρ. ρήμα), τό οποίο πημείζει τόχο απόσταθμενο από N θορυβερμένα σωρααδία φορτίου e και σωρίτου φορτίου $Ne=Ze$, όπου Ze ο ατομικός αριθμός του στόχου είν υπέρπωση όπου δ στόχος είν πημίν

Καθώς τό θορυβερμένο σωρααδίο πημείζει τόν στόχο, σπείρνε-ται λόγω των δυνάμεων Coulomb (ηλεκτροστατικών δυνάμεων, έίξου ή άπόδευση), αλληλόμενι έμφη δ πυρήνας (ή τό άτομο) διεγείρεται λόγω του μεταβαλλομένου ηλεκτρικού πεδίου τό οποίο διαμορφώνε τό ρήμα κατά είν διεύωσή του. Τό αποτέλεσμα είν ή διεύωσις του ωσπίματος από κάποια κατάσταση s (π.χ. τών θεμελιώδη) σε κάποια κατάσταση μ , ή άπόρρη καί τανασμός του στόχου (είν υπέρπωση φοριακά ωσπίματος). Η διεύωσις του ατόμου αζού καλείται "διεύωσις κατά Coulomb" καί διαφέρει από τή κατή "κέρση" άφροου ρήματος στόχου, όπου (λόγω λίγης ένέργειας τή ρήματος) τό όλο σωρααδίο πημείζαν τόσο, όσα να έπαρβάνου πητον "πυρμυκός" δυνάμει, δηλ. δυνάμει με ηλεκτρομαγνητικό αράκτειο. Ο μηχανισμός Coulomb είν ή κυρίως αίτια

πρόσθεσις παρασπέντων σφαιρικών ζυγών ως ἑξῆς. Τὸ πρῶτον δὲ θεωροῦν ἑνὲν σφαιρ. (π.χ. \bar{E} , P , σφαιρ. α κ.τ.λ.), δὲ ἀδιαφοροῦντες δὲ γὰρ τὴν εἰδη τοῦ πρῶτου, π.χ. εἰν ἀναστροφικὴ πρῶτον ἐνέργεια τοῦ κατὰ τὴν διάφορον τοῦ σφαιρ.

ἔχομε

$$\hat{H} = \hat{H}_0 \pm \sum_{i=1}^{N=\infty} \frac{Z_i e^2}{|\vec{r}_i - \vec{R}(t)|} \quad (54)$$

ὅπου, \hat{H}_0 ὁ λαμβανόμενος τῷ ἀδιασπέντῳ ἀσφαιρ. (σφαιρ. μὲ τὸ πρῶτον σφ. $-\infty$), $\partial \hat{H}_0 / \partial t = 0$. $\vec{R}(t)$ τὸ διάνυσμα τοῦ πρῶτου καὶ \vec{r}_i, \vec{r}_i' τὰ διανύσματα "δέσους" τῶν σφαιρ. τῶν σφαιρ. Προφανῶς

$$\hat{H}_0 = \hat{H}_0(\vec{r}_1, \vec{r}_2, \dots, \vec{r}_i, \dots, \vec{r}_N, \vec{p}_1, \dots, \vec{p}_N) \quad \text{καὶ} \\ \hat{H}_0 \Phi_p^{(0)}(\{\vec{r}_i\}) = E_p^{(0)} \Phi_p^{(0)}(\{\vec{r}_i\}) \quad (55)$$

Τὸ πεδίο $+ \vec{r}$ - θεωρεῖται ἀπὸ τὰ ἑξῆς σφαιρ. τῶν σφαιρ. Εἶναι κοινὸν τὸ ὅτι τὸ διάνυσμα τοῦ πρῶτου \vec{R} θεωρεῖται ἀπὸ τὸν χρόνο t καὶ ἀπὸ τὴν ἐξίσωσιν τῆς κλασικῆς μηχανικῆς τῶν διασπέντων

$$V(\vec{r}, t) \equiv \hat{H} - \hat{H}_0.$$

ὑποθέτομεν ὅτι γὰρ καθὲς χρονικὴ στιγμή t , $|\vec{r}_i| \ll \vec{R}(t)$, ἢ ὅτι ἡ διάστασις τοῦ σφαιρ. ($\approx \langle \vec{r}_i \rangle$) εἶναι πρὸς μικροτέρας τῆς παραστάσεως ἐξίσωσιν ρ , μποροῦμε νὰ γράψωμε

$$\frac{1}{|\vec{r}_i - \vec{R}|} = \sum_{j=0}^{\infty} \frac{r_i^j}{R^{j+1}} P_j(\cos \gamma_i) = \sum_{j=0}^{\infty} \frac{r_i^j}{R^{j+1}} P_j(\frac{\vec{r}_i \cdot \vec{R}}{R r_i}) \quad (56)$$

ὅπου \vec{r}_i, \vec{R} μοναδιαία διανύσματα κατὰ μήκος τῶν διανυσμάτων \vec{r}_i καὶ $\vec{R}(t)$ ἀντιστοίχως. $P_j(\cos \gamma_i)$ τὰ σημεῖα πρῶτου Legendre ($j=0, 1, 2, 3, \dots$) καὶ γ_i ἡ γωνία μετὰ τοῦ $\vec{R}(t)$ καὶ τοῦ \vec{r}_i (π.χ. σφαιρ.). ὑποθέτομεν ὅτι $P_0=1$, $P_1=\cos \gamma$, $P_2=\frac{1}{2}(\cos^2 \gamma - 1)$, $P_3=\frac{1}{2}(5\cos^3 \gamma - 3\cos \gamma)$, ... Τῶν ὁρίων (56) ἡ ὁποία εἶναι μὲ τὴν μακρὴν ἀπὸ τὸν πρῶτον $r_i \ll R$ τὴν θεωρεῖται δεδομένη. Χρησιμοποιώντας οὖν τὴν (56) εἰς τὴν (19) παίρνουμε:

286 α

$$\zeta(t) = \pm \frac{Ze^2}{i\hbar} \int_{-\infty}^t dt' e^{i\omega_p t'} \frac{\langle \Phi_e^{(0)} | \sum_{i=1}^{N=Z_2} \vec{r}_i \cdot \hat{P}_i(\vec{r}_i, \vec{R}(t')) | \Phi_s^{(0)} \rangle}{(R(t'))^{j+1}} \quad (57)$$

$$\begin{aligned} & \text{Τώρα} \int_{j=0}^{\infty} \frac{\langle \Phi_e^{(0)} | \sum_{i=1}^{Z_2} \vec{r}_i \cdot \hat{P}_j(\omega \vec{r}_i) | \Phi_s^{(0)} \rangle}{(R(t))^{j+1}} \\ &= \frac{\langle \Phi_e^{(0)} | \sum_{i=1}^{Z_2} \vec{r}_i \cdot \hat{P}_0(\omega \vec{r}_i) | \Phi_s^{(0)} \rangle}{(R(t))^1} + \frac{\langle \Phi_e^{(0)} | \sum_{i=1}^{Z_2} \vec{r}_i \cdot \hat{P}_1(\omega \vec{r}_i) | \Phi_s^{(0)} \rangle}{(R(t))^2} \\ &+ \frac{\langle \Phi_e^{(0)} | \sum_{i=1}^{Z_2} \vec{r}_i \cdot \hat{P}_2(\omega \vec{r}_i) | \Phi_s^{(0)} \rangle}{(R(t))^3} + \dots \end{aligned} \quad (58)$$

Από $\sum_{i=1}^{Z_2} \vec{r}_i \cdot \hat{P}_0(\omega \vec{r}_i) = Z_2$, άρα οι πρώτες εκφράσεις στο δεξιό μέλος της (58) ισούνται με $Z_2/R(t) \langle \Phi_e^{(0)} | \Phi_s^{(0)} \rangle = 0$ λόγω ορθογωνικότητας των κυματοειδών ψ_s & ψ_e του δ -διασκοπτικού αερίου. Μεταπάλιν οι υψηλότερες στο μη μηδενιστικό των μικροσκοπικών α' συστή προκύπτουν από τις εκφράσεις τα $j=0, 1, 2, 3, \dots$ αναπτύσσονται μεταπάλιν (ηλεκτρικών) "μονόπολου", "διπόλου", "τετραπόλου", ... 2^j πόλων άντιπροσώπων. Εξάρα δε οι μεταπάλιν μονόπολοι είναι πάντοτε μηδέν και έπειτα $\vec{r}_i/R(t) \langle \dots \rangle < 1$, $i=1, 2, \dots, Z_2$ για κάθε t μπορούμε να διατηρήσουμε ότι μεταπάλιν με $j > 1$ είναι πάντοτε μηδέν διότι $(\frac{R}{R})^j \frac{1}{R}$ διό $j > 1 \propto 0$. Άρα θεωρώντας μόνον μεταπάλιν ηλεκτρικό διόλου, έχουμε

$$\zeta(t) = \pm \frac{Ze^2}{i\hbar} \int_{-\infty}^t dt' e^{i\omega_p t'} \frac{\langle \Phi_e^{(0)} | \sum_{i=1}^{Z_2} \vec{r}_i \cdot \hat{P}_1(\omega \vec{r}_i) | \Phi_s^{(0)} \rangle}{(R(t))^2} \quad (59)$$

Θεωρώντας τώρα ότι το βήμα κίνησης επί του έσοδου xz ($y=0$), η. άρα, μπορούμε να γράψουμε

$$\begin{aligned} \vec{r}_i \cdot \hat{P}_1(\omega \vec{r}_i) &= \vec{r}_i \cdot \omega \vec{r}_i = \vec{r}_i \cdot \frac{\vec{R}(t)}{R(t)} = \vec{r}_i \cdot \frac{\hat{e}_x R \sin \theta + \hat{e}_z R \cos \theta}{R} \\ &= (\hat{e}_x x_i + \hat{e}_z z_i) \cdot (\hat{e}_x R(t) \sin \theta(t) + \hat{e}_z R(t) \cos \theta(t)) / R(t) \\ &= x_i \sin \theta(t) + z_i \cos \theta(t). \end{aligned} \quad (60)$$

$\theta = \theta(t)$ είναι η γωνία έξογκυφής μεταξύ των βλημάτων.

Αντικαθιστώντας στη (60) και (59) παίρνουμε

$$\begin{aligned} \zeta(t) &= \pm \frac{Ze^2}{i\hbar} \int_{-\infty}^{+\infty} dt' e^{i\omega_s t'} \frac{1}{R(t')^2} \langle \hat{\Phi}_e^{(10)} | \sum_{i=1}^{Z_2} (X_i \sin \theta(t') + Z_i \cos \theta(t')) | \Phi_s^{(10)} \rangle \\ &= \pm \frac{Ze^2}{i\hbar} \int_{-\infty}^{+\infty} dt' e^{i\omega_s t'} \frac{1}{R(t')^2} \left\{ \sin \theta(t') \langle \hat{\Phi}_e^{(10)} | \sum_{i=1}^{Z_2} X_i | \Phi_s^{(10)} \rangle + \cos \theta(t') \langle \hat{\Phi}_e^{(10)} | \sum_{i=1}^{Z_2} Z_i | \Phi_s^{(10)} \rangle \right\} \end{aligned}$$

$$\zeta(t) = \pm \frac{Ze^2}{i\hbar} \int_{-\infty}^{+\infty} dt' \frac{e^{i\omega_s t'}}{R(t')^2} (X_{es} \sin \theta(t') + Z_{es} \cos \theta(t')) \quad (61)$$

όπου, eX_{es} και eZ_{es} είναι δύο αντιστοιχείς τα μακροσκοπικοί διπολικοί ροές

$$\begin{aligned} \vec{e}\tilde{P}_e &= e \langle \hat{\Phi}_e^{(10)} | \sum_{i=1}^{Z_2} \vec{r}_i | \Phi_s^{(10)} \rangle \\ &= e \left\{ \hat{e}_x \langle \hat{\Phi}_e^{(10)} | \sum_{i=1}^{Z_2} X_i | \Phi_s^{(10)} \rangle + \hat{e}_y \langle \hat{\Phi}_e^{(10)} | \sum_{i=1}^{Z_2} Y_i | \Phi_s^{(10)} \rangle \right. \\ &\quad \left. + \hat{e}_z \langle \hat{\Phi}_e^{(10)} | \sum_{i=1}^{Z_2} Z_i | \Phi_s^{(10)} \rangle \right\} \\ \vec{e}\tilde{P}_s &= e \{ \hat{e}_x X_{es} + \hat{e}_y Y_{es} + \hat{e}_z Z_{es} \} \end{aligned} \quad (62)$$

Υποθέτουμε ότι ο αέρας συμπεριφέρεται ως ιδανικό αέριο, δηλ. επί τα φυσικά δεν υπάρχει ροπή, ή (πρακτικά) συμπεριφέρεται ως προς τα φυσικά διασπείρει

$$\frac{d\vec{L}}{dt} = \frac{d}{dt} (\vec{P}(t) \times \vec{r}) = 0$$

Υποθέτουμε ότι μόνο ως συμπεριφέρεται ως αέριο ως προς τα φυσικά

$$|\vec{P}(t)| = |\vec{P}| = |\vec{P}(t) \times M\vec{v}| = \rho M v \quad (63)$$

όπου ρ η πυκνότητα αέρα, M η μάζα του φυσικού και $v = |\vec{v}|$. Έτσι έχουμε

$$\vec{P}(t) = \hat{e}_x P(t) \sin \theta + \hat{e}_z P(t) \cos \theta$$

$$\vec{v} = \frac{d\vec{P}}{dt} = \hat{e}_x \left(\frac{dP}{dt} \sin \theta + P \cos \theta \right) + \hat{e}_z \left(\frac{dP}{dt} \cos \theta - P \sin \theta \right)$$

$$\text{όπου } \dot{\theta} = \frac{d\theta}{dt}$$

Χρησιμοποιώντας την τεχνική έχω συνάψει το
 μέρος ως I παίρνουμε

$$|\vec{R} \times M\vec{v}| = |\vec{R} \times \vec{v}| M = MR^2 \frac{d\theta}{dt}$$

Εξίσωση ως προηγούμενης με την (63) παρέχει

$$\rho M v = MR^2 \frac{d\theta}{dt} \Rightarrow R(t)^2 = \frac{1}{\rho v} \frac{d\theta}{dt}$$

Αντικαθιστώντας ως $R(t)^2$ στην (61) δίνει

$$\psi(t) = \pm \frac{Ze^2}{i\hbar v} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{i\omega \rho t'} dt' \frac{1}{\rho v} \frac{d\theta}{dt'} (X_{\rho} \sin \theta(t') + Z_{\rho} \cos \theta(t'))$$

ή αλλιώς και τα όρια ως ολοκλήρωση

$$\psi(t) = \pm \frac{Ze^2}{i\hbar v} \int_{-\pi}^{\theta(t)} e^{i\omega \rho t'} (X_{\rho} \sin \theta(t') + Z_{\rho} \cos \theta(t')) d\theta$$

Ας επισημάνω ότι ολοκληρώνουμε από την κατάλληλη τιμή της
 γωνίας μέχρι της θεωρητικής γωνίας $\theta(\rho)$ ή όποιον άλλη
 ανώτερη ως παραπάνω εδάφους ρ . Τα μετασχηματισμένα X_{ρ} και
 Z_{ρ} είναι συνιστώσες ως μεταβλητής $\theta(t)$, άρα

$$\psi(t) = \pm \frac{Ze^2}{i\hbar v} \left\{ X_{\rho} \int_{-\pi}^{\theta(t)} d\theta e^{i\omega \rho t'} \sin \theta(t') + Z_{\rho} \int_{-\pi}^{\theta(t)} d\theta e^{i\omega \rho t'} \cos \theta(t') \right\} \quad (64)$$

Το ολοκλήρωμα της εξ. (64) είναι επίθεση εναλλασσόμενης
 μορφής δηλ. όγιν. όγ. ο χρόνος $t' = t'(\theta)$ είναι περίοδος ανώτερης ως
 γωνίας θ και η ολοκλήρωση ως προς θ μπορεί να μετατραπεί μόν
 τότε η χρονική ταξινόμηση είναι δυνατή. Η τεχνική εξοικονομεί
 από τις "ιδιοσυγκρασίες" του αυτισμού βελτιωμένης-όρασης. Επί πα-
 ρούσας των προτάσεων και ο όρατος είναι υπέρτερη η χρονική είναι
 ανώτερη από την προέλευση και ο όρατος είναι άριστο. Η σχέση
 (64) είναι και η τελική έκφραση ως προς το $\psi(t)$ και η χρονική
 είναι άμεση ή εάν δεν επιλεγεί καμία προώθηση.
 Οκ κάνουμε το δώτερο

Είναι

$$e^{i\omega_{est}} = 1 + i\omega_{est} + \frac{(i\omega_{est})^2}{2!} + \dots$$

Υποθέτουμε ότι $\omega_{es} = \frac{E_p - E_s^{(0)}}{\hbar}$. Εάν τώρα ο διακετός αριθμός ω_{est} επηρεαστεί από τη μεταβολή με τον χρόνο είναι μικρός εν σχέση με τον αριθμό (πλάτος) ω_{es}^{-1} , δηλ. εάν $\omega_{est} \ll 0$, τότε μπορούμε να γράψουμε ότι

$$e^{i\omega_{est}t} \simeq 1, \text{ ήτοι ως (64) γράφεται}$$

$$Q(t) = \pm \frac{Z_1 e^2}{i\hbar \rho v} \left\{ X_{es} \int_{-\pi}^{\theta(\rho)} d\theta \sin\theta + Z_{es} \int_{-\pi}^{\theta(\rho)} d\theta \cos\theta \right\}$$

$$= \pm \frac{Z_1 e^2}{i\hbar \rho v} \left\{ X_{es} [-\cos\theta]_{-\pi}^{\theta(\rho)} + Z_{es} [\sin\theta]_{-\pi}^{\theta(\rho)} \right\}$$

7

$$Q(t) = \mp \frac{Z_1 e^2}{i\hbar \rho v} \left\{ X_{es} (\cos\theta(\rho) + 1) - Z_{es} \sin\theta(\rho) \right\} \quad (65)$$

Στην περίπτωση μικρών γωνιών εκκένωσης $\theta(\rho) \ll 0$ η (65) γράφεται

$$Q(t) = \mp \frac{Z_1 e^2}{i\hbar \rho v} = a \cdot X_{es}$$

7

$$Q(t) = \pm \frac{2i Z_1 e^2}{\hbar v \rho} X_{es} \quad (66)$$

Ορίσαμε τώρα την "πίσημη" ενέργεια "επεξεργασίας" T ως ενέργειαν

$$T = \sum_p (E_p^{(0)} - E_s^{(0)}) |Q|^2 = \frac{4Z_1^2 e^4}{\rho^2 v^2 \hbar^2} \sum_p |X_{es}|^2 (E_p^{(0)} - E_s^{(0)}) \quad (67)$$

όπου θεωρήσαμε ως προς όλη την δυνατή ενέργεια καταστάσεων του διακετού συστήματος. Στη σχέση (67) χρησιμοποιούμε η (66)

$$T = \left(\frac{2Z_1 e^2}{\rho v \hbar} \right)^2 S_s \quad \text{όπου } S_s = \sum_p |X_{es}|^2 (E_p^{(0)} - E_s^{(0)}) \quad (68)$$

Η έκφραση (69) μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως παραγωγός. Παραγωγός των μεταβολών

$$\begin{aligned} \frac{1}{2} [[\hat{x}, \hat{H}_0], \hat{x}] &= \frac{1}{2} \{ [(\hat{x} \hat{H}_0 - \hat{H}_0 \hat{x}), \hat{x}] \} \\ &= \frac{1}{2} \{ [\hat{x} \hat{H}_0, \hat{x}] - [\hat{H}_0 \hat{x}, \hat{x}] \} = \frac{1}{2} \{ [\hat{x}, \hat{x}] \hat{H}_0 + \hat{x} [\hat{H}_0, \hat{x}] - \\ &- \hat{H}_0 [\hat{x}, \hat{x}] - [\hat{H}_0, \hat{x}] \hat{x} \} = \frac{1}{2} (\hat{x} \hat{H}_0 \hat{x} - \hat{x}^2 \hat{H}_0 - \hat{H}_0 \hat{x}^2 + \hat{x} \hat{H}_0 \hat{x}) \\ &= \hat{x} \hat{H}_0 \hat{x} - \frac{1}{2} \hat{x}^2 \hat{H}_0 - \frac{1}{2} \hat{H}_0 \hat{x}^2 \end{aligned} \quad (69)$$

Το παραγόμενο ρεύμα με την προσέγγιση ότι ο τελεστής \hat{H}_0 είναι της μορφής $\hat{p}_x^2/2m + V(x)$. Η απλοποίηση αυτή της έκφρασης (69) με βάση την ανάλυση $\hat{Q}_s^{(0)}$ τα συντελεστές υδρατράκτου αναλύεται είναι

$$\begin{aligned} \frac{1}{2} \langle \hat{Q}_s^{(0)} | [[\hat{x}, \hat{H}_0], \hat{x}] | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle &= \langle \hat{Q}_s^{(0)} | \hat{x} \hat{H}_0 \hat{x} | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle - \\ &- \frac{1}{2} \langle \hat{Q}_s^{(0)} | \hat{x}^2 \hat{H}_0 | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle - \frac{1}{2} \langle \hat{Q}_s^{(0)} | \hat{H}_0 \hat{x}^2 | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle \\ &= \langle \hat{Q}_s^{(0)} | \hat{x} \hat{H}_0 \hat{x} | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle - E_s^{(0)} \langle \hat{Q}_s^{(0)} | \hat{x}^2 | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle \\ &= \frac{1}{\ell} \langle \hat{Q}_s^{(0)} | \hat{x} | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle \times \frac{1}{\ell} \langle \hat{Q}_s^{(0)} | \hat{H}_0 \hat{x} | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle - \\ &- E_s^{(0)} \frac{1}{\ell} \langle \hat{Q}_s^{(0)} | \hat{x} | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle \times \frac{1}{\ell} \langle \hat{Q}_s^{(0)} | \hat{x} | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle \\ &= \frac{1}{\ell} \left\{ \langle \hat{Q}_s^{(0)} | \hat{x} | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle E_s^{(0)} \langle \hat{Q}_s^{(0)} | \hat{x} | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle - E_s^{(0)} \langle \hat{Q}_s^{(0)} | \hat{x} | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle \times \langle \hat{Q}_s^{(0)} | \right. \\ &\quad \left. \hat{x} | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle \right\} \\ &= \sum_i (E_i^{(0)} - E_s^{(0)}) |X_{se}|^2 \end{aligned} \quad (70)$$

Σύμφωνα με (69) και (70) παράγει

$$Q_s = \frac{1}{2} \langle \hat{Q}_s^{(0)} | [[\hat{x}, \hat{H}_0], \hat{x}] | \hat{Q}_s^{(0)} \rangle \quad (71)$$

$$\text{Είναι και } [\hat{x}, \hat{H}_0] = [\hat{x}, \frac{\hat{p}_x^2}{2m}] = \frac{1}{2m} [\hat{x}, \hat{p}_x] \hat{p}_x + \frac{1}{2m} \hat{p}_x [\hat{x}, \hat{p}_x]$$

$$\hat{H} [\hat{x}, \hat{p}_x] = \frac{1}{2m} (i\hbar \hat{p}_x + \hat{p}_x i\hbar) = \frac{i\hbar}{m} \hat{p}_x \quad \text{και}$$

$$\frac{1}{2} [\hat{x}, \hat{p}_x], \hat{x} = \frac{1}{2} \left[\frac{i\hbar}{m} \hat{p}_x, \hat{x} \right] = \frac{1}{2} (-i\hbar) \frac{i\hbar}{m} = \frac{\hbar^2}{2m} \hat{1}$$

$$\hat{1} \quad \frac{2m}{\hbar^2} S_0 = 1 \quad \hat{1}$$

$$\frac{2m}{\hbar^2} \sum_l |x_{ls}|^2 (E_l^{(0)} - E_0^{(0)}) = 1 \quad (72)$$

Εάν τώρα δ επιλέξω θέσω \hat{x} να αναπαριστάει την ηλεκτρική ταρσοειδία (π. (69)) με την x -αντιστοιχία της ηλεκτρικής διαταραχής ποσότητας $\hat{x}_1 + \hat{x}_2 + \dots + \hat{x}_Z$ για Z αλληλάρδια (Z_2 είναι υποκείμενο περίπτωση) ή (72) γράφεται

$$\frac{2m}{\hbar^2} \sum_l |x_{ls}|^2 (E_l^{(0)} - E_0^{(0)}) = Z \quad (73)$$

$$\text{Οι ποσότητες} \quad \frac{2m}{\hbar^2} |x_{ls}|^2 (E_l^{(0)} - E_0^{(0)}) = f_{ls} \quad (74)$$

καλούνται "δυνάμεις ταλαντωτή" (oscillator strength) συνδυασμός των (73) και (74) δίνει

$$\sum_l f_{ls} = Z \quad (75)$$

Η (75) αναφέρεται και προσδεστικό καών των Thomas - Reiche - Kuhn. Συνδυασμός των (73) και (67) δίνει

$$T = \frac{4\pi^2 e^4}{\rho^2 \hbar^2 \omega^2} \cdot \frac{\hbar^2 Z_2}{2m} = \frac{2Z_2^2 Z_2 e^4}{m \omega^2 \rho^2} \quad (76)$$

Η (76) είναι και το ελάχιστο υποβιβασμό της μέγας διαταραχής δυναμικής των οποίων λαμβάνει "κατά" αλληλάρδια βραδύς Z_2 που αναπαριστά με \hat{x} το \hat{x}_2 ηλεκτρονίων και έχουν επιδράση μικρών γωνιών. Από την (76) παρατηρούμε ότι T είναι ανεξάρτητο από την ταχύτητα ω της ταλάντωσης τα ηλεκτρονία $E_p = \frac{1}{2} m \omega^2$, και το όριο $\omega \rightarrow 0$.